

EDITORIAL

La fira de la gent gran

De tant en tant, un autocar, vés a saber la seva procedència, feia la seva aparició en la gran nau muntada per a la fira de la gent gran. És una ocurrència. No hi ve tanta gent, un darrere l'altre, si no és que algun interessat, per distreure'ls del que és important, ha decidit posar un mitjà de desplaçament.

Com en un gran magatzem (no vull recordar-ne el nom), vam estar passejant, observats pel mercat. No hi va faltar de res. Els matalassos s'oferien en uns dies assolellats per a incitar-nos al bon dormir. Ignorant que a la platja ja no es reparteixen lots de morenor en petites dosis. No hi hagué cues ni empentes en una entrada massa àmplia pel que va ser l'assistència a un fet que no passarà a la història per la seva ressonància.

És veritat que "sonotone" (crec que s'escriu així) va fer tot el que va poder perquè tots tinguéssim la nostra prova d'oïda.

Sí, es tractava d'exposar els problemes dels jubilats, i tot era com si fos al cinema. El món feliç que posa a l'abast de totes les mans la solució a petits problemes. Els cors s'esforçaven per fer-se sentir, però no van anar més enllà del plaer que als seus components oferia el fet de sentir-se part d'un projecte col·lectiu. Allí només hi havia el mercat. El mercat fou el protagonista d'unes jornades sense sentit social. En uns moments de clamor per les retallades de prestacions, es feia notar l'absència de debat per l'abandó al qual se sotmet els treballadors, entre els organitzadors de l'acte. Amb prou feines en un racó, la nostra Federació de Pensionistes feia constar el seu NO a les retallades.

Les Comissions Obreres. Els vells però encara actius jubilats/des recordaven el seu desacord amb les destalades que estem rebent. Però en aquest acte eren una veu en el desert. No era això cap congrés per ressaltar les necessitats dels pensionistes.

Les autoritats llüïren el seu millor somriure; no podien suportar un moment de crítica, i a una altra cosa!, perquè la televisió ja s'encarregaria de vendre la seva enorme preocupació per l'estat del benestar de la nostra gent gran.

Davant aquestes injustícies, els pensionistes ens rebel·lem

Dimarts 22 de maig, a les 11.00 h, a la plaça de Sant Jaume de Barcelona, va tenir lloc una concentració convocada per la Federació de Pensionistes i Jubilats de CCOO de Catalunya i la Unió de Pensionistes, Jubilats i Prejubilats de la UGT de Catalunya. El motiu de la mobilització era protestar contra les retallades dels governs central i català, que afecten especialment de forma negativa la població jubilada.

La concentració tenia com a objectiu posar de manifest el nostre rebuig a les mesures proposades per PP i CiU per a sortir de la crisi, i vam fer lliurament del manifest en la Conselleria de Benestar Social.

Ens retallen la Llei de dependència, que ja protegeix de manera efectiva més de 700.000 persones, i que ha creat prop de 190.000 nous llocs de treball. Sabent que existeix una important llista d'espera.

Estem en contra del copagament sanitari. La justificació que ens donen no ens convenç: volen que paguem la sanitat pública perquè no tenen diners, i després treuen milions i milions per a sanejar els bancs.

De nosaltres depèn que segueixin retallant els nostres drets.

Manifest que s'entrega a la Conselleria de Benestar

MOLT HONORABLE PRESIDENT SENYOR ARTUR MAS

Att. senyor Josep Lluís Cleries i González

Barcelona, 22 de maig de 2012

Els Pensionistes i Jubilats de CCOO i UGT de Catalunya denunciem les polítiques de retallades que en drets socials s'estan duent a terme, uns ajustaments que van començar el maig de 2010 i que ara s'han intensificat, i que estan suposant un greu deteriorament dels serveis públics bàsics, com educació, sanitat i atenció a la dependència. La conseqüència és clara: es deterioren els serveis públics i amb això la qualitat de vida de la ciutadania, especialment dels sectors més vulnerables de la societat: joves, dones i immigrants, i augmenten la desigualtat, la pobresa i la marginació.

També volem deixar clar que el Govern de la Generalitat ha cedit a les exigències del nucli més conservador de la Unió Europea i dels mercats, l'activitat especulativa dels quals segueix provocant que l'economia no es recuperi i que els pensionistes i jubilats seguim perdent poder adquisitiu i uns drets socials que hem aconseguit durant molts anys de lluita.

En el terreny polític, l'atac als drets va acompanyat d'un atac a les llibertats i a la qualitat de la nostra democràcia. La reforma constitucional, els intents del Govern de convertir la jornada de vaga general del passat 29 de març en un problema d'ordre públic (amb detinguts), els anuncis d'enduriment de les condicions per a poder convocar mobilitzacions ciutadanes, l'amenaça d'elaborar una llei de vaga, la reforma de la llei de l'avortament, són símptomes preocupants que no acceptem.

El Govern estatal va presentar els PGE per a l'any 2012, i al cap de pocs dies, per calmar els mercats, va anunciar una retallada pressupostària addicional de 10.000 milions en sanitat i educació. Ja sabem que en educació es retallaran 3.000 milions a força d'augmentar el nombre d'alumnes per aula, de reduir les plantilles a través d'incrementar la jornada dels docents, de paraitzar l'aplicació de determinats cicles formatius i d'incrementar les taxes universitàries.

En sanitat retallaran 7.000 milions.

Ara ja sabem que s'imposarà un copagament més elevat dels medicaments i que, per primera vegada, pagarem els pensionistes.

Les mesures plantejades sobre la sanitat no només són difícils i costoses de gestionar, sinó que poden suposar que qui més ho necessita, els pensionistes amb menys ingressos i malalties més serioses, deixin de recórrer a la sanitat, augmentant així els riscos per a la salut i incrementar les despeses d'hospitalització, més quan hi ha un nombre molt important de persones que viuen en un nivell de subsistència i que no poden afrontar més despeses en atenció sanitària. Per tant resulta incomprendible que es propugnin nous copagaments en aquest moment. A més aquests copagament suposen una retallada encoberta de les pensions, que el Govern central s'havia compromès a no tocar. I és una cosa que no havien plantejat en el programa electoral. Un altre exemple clar és l'apujada de la llum, el gas, el transport, etc.

Els pensionistes d'UGT i CCOO, veient l'engany que ens estan fent, realitzarem les campanyes que siguin necessàries, per explicar les nostres propostes, en defensa de la Llei de dependència, contra el copagament sanitari i contra totes les mesures que retallin els nostres drets.

Per tot això, les mesures del Govern de CiU-PP perjudiquen les persones més febles, i no es pren ni una sola mesura que afecti els culpables reals de la crisi tan brutal que tenim en aquests moments, i que no som pas els jubilats.

**NI UNA RETALLADA MÉS ALS JUBILATS
I AL CONJUNT DE LA SOCIETAT!!**

NO VOLEM PAGAR LA CRISI QUE NO HEM CREAT!!

ELS CULPABLES QUE PAGUIN LA CRISI!!

APLICACIÓ DE LA LLEI DE DEPENDÈNCIA JA!!

La Marató contra la pobresa i altres programes benèfics

Contra la pobresa sempre. Allà on sigui i en contra de qui la promogui. En cas de dubte, a favor del més feble. Hauria de ser la guia de tota acció política. Almenys hauria de ser la política a la qual la majoria dels ciutadans donéssim suport.

Absolutament convençuts que som més, els que estem a favor d'aquest enunciat, ens costa comprendre per què encara la pobresa és un mal tan estès en la nostra societat. És cert que ve des de lluny l'existència d'aquesta xacra social. És veritat que tots voldríem que desaparegués d'una vegada per sempre, però 100.000 famílies a Catalunya no disposen d'ingressos!!

Però si anomenem cada cosa pel seu nom i busquem la veritat en els fets, ens serà possible entreveure'n els indicis. El Sr. Rajoy va guanyar les eleccions enganyant el poble amb l'eslògan "lo primero el empleo", i la seva reforma laboral ha facilitat més acomiadaments, 5 milions i mig de desocupats; a Catalunya, amb l'ajuda de CiU, ja són 600.000, i 184.200 els desocupats de més de 2 anys o de llarga durada.

Va prometre apujar les pensions, però en augmentar l'IRPF ens va disminuir el poder adquisitiu. El salari mínim el va congelar. Ha posat més difícil l'adquisició de medicaments a les persones amb malalties cròniques. CiU imposarà per al juny l'€ per recepta. Desnonen els que no poden pagar la hipoteca, que es queden sense casa i amb el deute al banc.

El Govern de la Generalitat ha eliminat les subvencions als disminuïts, i han quedat 7.000 persones amb discapacitat, ocupades en centres especials de treball i centres ocupacionals, en l'atur. Però ha eliminat l'impost de successions per a les famílies de la burgesia. Va retallar a les persones que cobraven la Renda Mínima d'Inserció amb arguments que existia frau, cosa que no han demostrat. La RMI ha de continuar garantint els recursos necessaris per al manteniment de les persones beneficiàries i les seves famílies.

Aquestes mesures NO són solidàries. La política contra la pobresa no la fan els governs, ells la fomenten, la pobresa. Persones que ho estan passant malament, molt malament gràcies a la crisi que ens han creat els bancs, però per a la banca hi ha diners suficients.

Els governs ho saben, i perquè se senten culpables, promouen concursos que amaguin les seves vergonyes.

Des de la Federació de Pensionistes de CCOO, un lloc des del qual el llindar de la pobresa no ens és estrany, denunciem la falsificació del llenguatge. La caritat no és dolenta, però no estem cecs. Per als bancs tots els diners públics necessaris, i per a la pobresa més retallades. Això NO és equitatiu, no pot comptar amb el nostre suport. Pot ser que ens diguin radicals esquerrans, i fins i tot antisistemes. Ho han fet sempre.

És la justícia social el que ens escamotegen amb la caritat. Amb ella ens fan més pobres. Amb les maratons volen rentar-se la consciència. Amb els menjars i les excursions que ens "regalen" volen comprar el nostre vot i, una vegada més, s'asseguren que tot continuï igual.

Necessitem canvis estructurals per a acabar amb la pobresa

Concentració 21 de juny

11 del matí a la Conselleria de Sanitat

Travessera de les Corts, núms 139-159 (al costat del Camp Nou)

COM ENS AFECTA el copagament sanitari?

A partir del 23 de juny del 2012, tots els jubilats i pensionistes pagarem:

- Per la Generalitat de Catalunya, 1 € per recepta fins a un màxim de 62 € any. S'ignora com ens retornaran l'excés. Queden exemptes de pagament les pensions no contributives i les rendes mínimes d'inserció.

Per l'Estat, a partir de l'1 de juliol de 2012

Sense excepcions, tots els perceptors de:

- Fins a 18.000 € anuals, pagaran el 10% del cost del medicament. Màxim 8 € al mes.
- De 18.001 fins a 100.000 € pagaran el 10% fins a un màxim de 18 € mes.
- Més de 100.000 €, el 60%, amb un topall mensual de 60 €
- Cada 6 mesos se sol·licitarà devolució de l'excés, sense que encara se n'expliqui el procediment.

Per als residents a Catalunya s'aplicaran les dues mesures.

Ens congelen les pensions, ens retallen centres sanitaris, retarden la Llei de la dependència. Fins a quan aguantarem?

DE TU DEPÈN QUE SEGUEIXIN RETALLANT DRETS

DEFENSA LA LLEI DE DEPENDÈNCIA
I EL SISTEMA PÚBLIC DE SALUT.

EXIGEIX SERVEIS PROFESSIONALS
DE QUALITAT.

NO AL COPAGAMENT SANITARI

15 de junio día mundial contra el maltrato a las personas mayores

El temor de los adultos mayores frente a la violencia no es infundado. Los ancianos se encuentran en muchas ocasiones en situaciones de aislamiento e indefensión y, a menudo, la persona maltratante es un familiar cercano.

Los principales victimarios de los adultos mayores son sus propios hijos adultos con el 44.4%, los cónyuges 14.6%, pareja actual (afectivo y/o sexual) 9.7%, u otros familiares (nuera, yerno, etc.) 17%. Es necesario destacar que las edades de los hijos/as agresores fluctúan entre 26 y 45 años y son en un 68% varones. En el ámbito familiar el tipo de violencia que mayoritariamente se ejerce contra los adultos mayores es el maltrato psicológico hasta en un 95%. Siendo la agresión más frecuente los insultos (85%), humillación y desvalorización (66.3%), amenazas de muerte (40%), y rechazo no están exentos de la violencia física. Las bofetadas, empujones, puntapiés y puñetazos son las formas de agresión más frecuentes. La violencia familiar y sexual tiene como principal víctima a la mujer.

Los factores que hacen del adulto mayor una persona vulnerable frente al maltrato son la pérdida del rol social, la baja autoestima, los niveles de dependencia derivados de algunas patologías, los bajos niveles de ingresos económicos que los obliga a vivir con otros o a depender económicamente de ellos.

El abusador es por lo general la persona que "lo cuida" o vive a su lado, y puede ser un miembro de la familia, un vecino, amigo o el responsable de una institución. Para el adulto mayor lo más doloroso es que las agresiones provengan de sus hijos o nietos, a quienes ha contribuido a formar y en quienes ha depositado toda su esperanza de tener una vejez grata y equilibrada.

El ritmo de vida actual fomenta una forma violenta de relacionarse en la sociedad, y las familias como cualquier otro grupo social, no está exenta de alterarse, y entrar en situaciones agresivas.

A todo esto agreguemos la falta de políticas públicas, recursos sociales y de salud adecuados, pensiones y jubilaciones no acordes a las necesidades de la tercera edad, dificultades en el acceso a servicios, mal ejercicio e incumplimiento de leyes, todos los cuales se traducen en pobreza económica y en todos los aspectos negativos que no permiten el desarrollo personal de las personas mayores.

**LA PREVENCIÓN DEL MALTRATO A LAS PERSONAS
MAYORES EN UN MUNDO QUE ENVEJECE,
ES UN ASUNTO DE TODOS Y EL RESPETO DEBE
DE ESTAR EN CADA UNO DE NOSOTROS**